

различна индивидуалната способностъ за работа и индивидуалната стойностъ на нѣкои робе въ дома на притежателя имъ или въ държавата, тѣ пакъ били съвсѣмъ еднакви и равни помежду си. Свободнитѣ пѣкъ българи поради своето социално и материално положение се дѣлили на три съсловия: себри, боляри и свещеници. Понеже всички членове на съсловията не били съвсѣмъ равни помежду си и въ старото бѣлагрско общество нѣмали съвсѣмъ еднакво социално положение, затова въ по-подробното имъ различаване и разпрѣдѣление тѣ се дѣлили на класи.

„ Epanagoge aucta. Tit. XXXVIII, § 3. „Οἱ δούλοι ἢ γίνονται ἢ τίκτονται. τίκτονται μὲν ἐκ τῶν ἡμετέρων θεραπεινίδων, γίνονται δὲ ἐκ τῶν ἐθνικῶν νομίμων, τούτέστιν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. ἢ μὲν τῶν δούλων τύχη οὐδεμίαν ἐπιδέχεται διαίρεσιν· οὐ γὰρ ἐστὶν εἶπειν ἐπ' αὐτῶν μᾶλλον ἢ ἥττον δούλον. ἐστὶν οὖν ἄτομος ἡ δουλεία. ἐπὶ δὲ τῶν ἐλευθέρων πολλὰς εὐρίσκομεν διαφορὰς· ἢ γὰρ εἰγενεῖς εἰσιν ἢ ἀπελεύθεροι.